

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nicolai Revsneri Leorini Lavinga, Oppidvm Rhetiae
Amoenissimvm Ac Pervetvstvm, Sitvm In Ripa Danvbiana**

Reusner, Nikolaus

Lavingae, 1567

VD16 R 1442

Ad Valentinvm Forstervm Ivreconsvlvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12428

O vitinam latus belli iam finis adesset!
O vitinam pax hanc longa bearet humus;
Scis bene scis bello nihil esse nocentius: omne
Nempe malum belli fert vitiosus amor.
Nulla salus bello: reverentia nulla Deorum:
    Armorum strepitu publica iura silent.
Optima pax rerum: pax oppida seruat & vincit.
    Pax ciues aequos regnaq; tuta facit.
Pace viget pietas, & legum sancta potestas.
    Gloria Musarum pace pudorq; viget.
Sed Deus illa suo moderabitur omnia nuntius:
    Qui dabit, ut Martis cesseret in orbe furor.
Si quamei tamen est in te quoq; cura relata:
    Nomen inoblitio corde fer, oro, meum.
Summotumq; pari studio tueare, fideq;:
    Ne sperata meam deserat aura ratem.
Non tibi dedecori, nec ero, vir magne, pudor.
    Gratia nec meriti surda futurati est.
Quantumcunq; meæ laudes & scripta valeant:
    Officio dabitur scilicet omnetho.

AD VALENTINVM FORST
RVM IVRE CONSULTVM

DVm tu iustitiae sacras moderaris habenas :
Verboſiq; colis iuram ſeuera fori :
Nos iuuat Aonidum ſtudijs Forſtere ſororum
Quod rebus ſupererat temporis amne dare.
Quaq; legat noſtri memor olim ſerior ætas
Carmina ſecuræ fingere mentis opus.
Sepè pater ſtudium quid, ait, ſeſtaris mane :
Arma velim diſcas ciuica ferre fori.
Sepè meæ dixi, tandem diſcede, Thalia :
Conflictit ad vulnus protinus illa meos.
Sepè, piget, dixi, toruum blandita tuenti
Carmen ait, quid te ſcribere dulce piget?
At tibi forſan opes, queſtusq; probatur in anis?
Gazaq; virgineo plus Helicone placet?
Demens qui rutilum confers virtutibus aurum?
Virtus eſ ditat, nobilitatq; virum.
Auro nobilior virtus, regumq; triumphis:
Viuitus hac ſolum: cœtera mortis erunt?
At non Mæonides bona magna reliquit in orbe?
Nomen ab exequijs ille perenne tulit.
Quid ſacer ille Maro? teneri quid lufor amoris?
In nunc eſ vanas i mibi præferopes.

B yy Linque

Linguæ forum tristesq; reos : fac sacra Camænæ
Dulcibus : hæ clarum nomen ab arte dabit.
Sic me sœpè rogans, sic blandis vocibus vsa,
In solitum candem Musa retraxit opus.
Vincor, & ingemum studio renocatur ab isto:
Desertoq; iterum carmina pango foro.
Haud facile est tacitos naturæ expellere motus:
Ingenij debet semina quisq; sequi.
Scilicet ad mores facilis natura reuertit:
Nescia mutari, fixaq; sola manet.
Sic ego nunc versu duro sœpè obsto labori.
Sic ago cum Musis decipiqq; diem.
Luctibus hæ requiem, curis solatia præbem:
Quoq; modo possunt tristia fata leuant.
At tu quandoquidem Deus hunc tibi fambo:
Vt res ore Ducum consilioq; regas:
Ex animo fruere hisce bonis: iurisq; tuendi
Sit tibi Perpetuus, sit tibi Sanctus amor.

AD ANDREAM CR
SIVM BRVNOSVICENSIS D
TIONIS PRÆFECTVM.